

350. Én ismerek egy dicső...

1. Én is - me - rek egy di - cső, drá - ga fo - lyót,

2. Mely cse - de - sen, szé - pen fo - lyik, És a vi - ze

5. tűn - dők - lő fény - ben ra - gyog, Ezt a fo - lyót nem is - me -

8. rik. Ó, szom - ja - zó, jöjj hát i - de,

10

Mert ez az üd-vös-ség vi - ze, Oly ál - dott, pom -

13

pás és o - lyan friss, S meg - gyó-gyít té - ge-det is!

2. E drága folyó ahová kiárad, Ott örvendve ujjong a szív,
Ott nincsen gond, fájdalom, nincsen bánat, Csak áldás és öröm mindig.
Ó, szomjazó, jöjj hát ide, Mert ez az üdvösség vize,
Oly áldott, pompás és olyan friss, S meggyógyít tégedet is!
3. E drága folyó olyan tiszta és mély, E szent folyóba merülj el,
Az meggyógyít, megtisztít, üdvöt ígér, S mégy utadon szent örömmel.
Ó, szomjazó, jöjj hát ide, Mert ez az üdvösség vize,
Oly áldott, pompás és olyan friss, S meggyógyít tégedet is!
4. Az életnek vize e drága folyam, Mely Jézus Krisztusból ered;
Az életed, üdvöd szent vérében van, Mit egykor onta éretted.
Ó, szomjazó, jöjj hát ide, Mert ez az üdvösség vize,
Oly áldott, pompás és olyan friss, S meggyógyít tégedet is!
5. Ki szomjazik, jöjjön és ebből igyék, A Lélek szól s a menyasszony;
Csak az, ki e vízben már megmosódék, Az látja Istent egykoron.
Ó, szomjazó, jöjj hát ide, Mert ez az üdvösség vize,
Oly áldott, pompás és olyan friss, S meggyógyít tégedet is!

És megmutatá nékem azután az élet vizének tiszta folyóvizét, mely világos vala, mint a kristály, mely kijő vala az Istennek és a báránynak székítől.